

Tä - nu ol - gu Ju - ma - lal kõi - gis pai - gus tae - va - all!

Nüüd on töö - tus täi - de - tud, mei - le Pääst - ja kin - gi - tud!

2. Keda ammu usklikud
igatsedes oodanud,
mis kord neile lubatud,
täiesti nüüd täidetud.	3. Aabrahami pärandus,
kogu rahva lunastus,
Rahuvürst, Immaanuel,
neitsi poeg on ilma peal.	4. Ole terve tulemast,
õndsust mulle pakkumast!
Minu südant valmista
enesele armuga.
5. Tule, Õnnistegija,
minu sisse elama,
minu südant pühitse,
minu elu uueks tee!	6. Nii, kui enne tulid Sa
oma lahke armuga,
nõnda olgu helde veel
minu vastu Sinu meel.	7. Ja kui jälle tuled Sa –
põrgu, surma võitjana,
rõõmuga Su vastu läen
ja Su riiki ikka jään.

*Viis: "Gott sei Dank in aller Welt"
Johann Anastasius Freylinghausen, 1670-1739.
"Geistreiches Gesangbuch", Halle, 1704.
Sõnad: Heinrich Held, 1620-1659.
Tõlge: Carl Peter Ludwig Maurach, 1824-1900.*